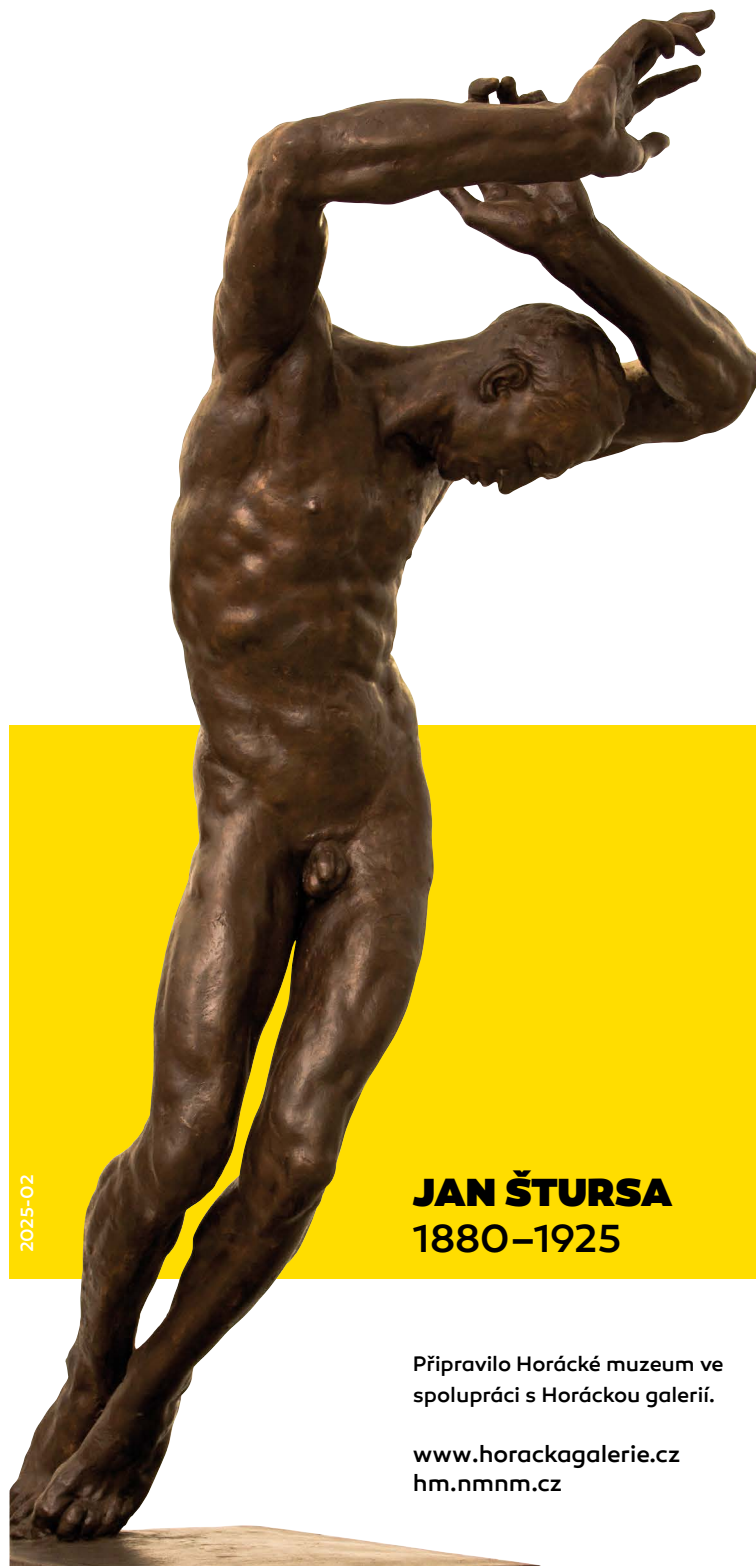

**A šel... Jak hora těžký byl
ten život snu, ten život díla...
Pak zrakem sochy políbil...
A potom unesla ho víla...**

(Petr Kříčka)

Jan Štursa se narodil v Novém Městě na Moravě v domě čp. 122 na náměstí jako předposlední syn měšťana Františka a jeho druhé ženy Josefy. Honzka, jak jej maminka nazývala, byl kluk hodný, ale nezkrotně živý. Měl smysl pro humor, a ač nevysokého vzrůstu působil v tlupě kamarádů jako přirozená autorita. Byl výborným studentem, bystrým a svědomitým. Vynikal ve zpěvu a v kreslení, zajímal se o rostliny. Učitelé jej měli rádi, zejména ředitel obecné a měšťanské školy Josef Šimek, který se významně zasadil o to, aby se Jan vyučil v odborné sochařsko-kamenické škole v Hořicích. Po prvním roce studií umřel otec František a rodina se začala potýkat s finančními problémy. Školu však Jan úspěšně dokončil a po studiích odjel na zkušenou do Německa. Zde pracoval v kamenických dílnách a prováděl práce dle cizích předloh. Šetřil, aby se po návratu mohl přihlásit na Akademii výtvarných umění v Praze. Sem byl v roce 1898 přijat do ateliéru profesora J. V. Myslbeka. Přestože Praha byla svědkem jeho sochařského růstu, láska k Novému Městu nikdy nezmizela. Jeho díla tak dodnes můžeme najít nejen ve stálé expozici Horácké galerie, ale i v exteriérech města.

2025-02

JAN ŠTURSA **1880–1925**

Připravilo Horácké muzeum ve spolupráci s Horáckou galerií.

www.horackagalerie.cz
hm.nmnm.cz

PO STOPÁCH **JANA ŠTURSY**

EXTERIÉRY NOVÉHO MĚSTA NA MORAVĚ

- Palackého náměstí
- Vratislavovo náměstí
- Komenského náměstí
- Katolický hřbitov

HORÁCKÁ GALERIE

- stálá expozice

GALERIE SOKOLÍČEK

Horácká galerie
v Novém Městě
na Moravě

Kraj Vysočina

PO STOPÁCH JANA ŠTURSY

❶ Píseň hor

Kopie, autor originálu: Jan Štursa

Kopie sochařské výzdoby kašny byla zhotovena ve Škole umění ve Zlíně pod vedením Vincence Makovského roku 1942.

❷ František Palacký

Autor: Jan Štursa

První Štursova veřejná zakázka realizovaná v roce 1902 za studií na pražské Akademii výtvarných umění. Pomník vysekal sochař podle modelu korigovaného J. V. Myslbekem za pomoci spolužáka Jaroslava Krepčíka.

❸ Reliéf Salvátor mundi

Vratislavovo náměstí č. p. 119

Autor: Jan Štursa

Reliéf z roku 1905 na průčelí domu č. p. 119 „U Salvátora“.

❹ Raněný

Autor: Jan Štursa

Vrcholné protiválečné dílo českého sochařství vzniklo z frontových zážitků I. světové války. Bronzová plastika před umělcovým rodným domem byla odhalena roku 1965 jako památník obětem II. světové války. Sádrový originál z roku 1921 je vystaven v Horácké galerii.

❺ Pamětní deska Jana Štursy

Vratislavovo náměstí č. p. 122

Autor: Václav Žalud

Rodný dům Jana Štursy zdobí pamětní deska s portrétem, odlitá podle návrhu akademického sochaře profesora Václava Žaluda z Prahy. Odhalena byla v roce 1927.

❻ T. G. Masaryk

Autor: Jan Štursa

Plastika před budovou základní školy byla pořízena z podnětu města k 10. výročí vzniku republiky. Jde o odlitek z polopostavy určené pro výzdobu zasedací síně první Poslanecké sněmovny Národního shromáždění ČSR.

❼ Pomník padlým vojínům

Autor: Jan Štursa

Pomník obětem I. světové války inspirovaný fotografií z karpatského bojiště. Sousoší vojínů v uniformách legionářů bylo po umělcově smrti provedeno v sochařsko-kamenické škole v Horčicích a odhaleno v roce 1932 k uctění památky padlých v I. světové válce.

❽ Mistr Jan Hus

Autor: Jan Štursa

Jedno z posledních děl Jana Štursy. Pomník byl vytvořen pro Filozofickou fakultu v Praze a navazuje na jeho nerealizovaný návrh sochy Jana Husa v plamenech pro město Tábor z roku 1906.

❾ Pieta

Autor: Jan Štursa

Náhrobek Štursovy rodiny a advokáta dr. L. Fialy na katolickém hřbitově. Pomník z bílého mramoru z roku 1935. Dle nápisu na zadní straně jej podle Štursova návrhu zvětšil V. Žalud a vytesal O. Velinský. Návrh lze najít v Horácké galerii.

❿ Horácká galerie

Novoměstský zámek, jehož historie sahá do 14. století, přestavěný v novorenesančním slohu. V rámci stálé expozice se zde nacházejí nejvýznamnější díla Jana Štursy.

⓫ Galerie Sokolčků

Díla Jana Štursy ze soukromé sbírky v domě č. p. 119 „U Salvátora“.

